

بررسی امکان افزایش کیفیت سیب زمینی (*Solanum tuberosum* L.) با محلول پاشی نانو اکسید آهن

علی برقی^{۱*} و عبدالقیوم قلی پوری^۲

(۱) دانشجوی دکتری گروه اکولوژی گیاهان زراعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

(۲) دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

*نویسنده مسئول: a_barghi@uma.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۸/۲۹

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۵/۲۶

چکیده

قلیایی بودن خاک یکی از مشکلات اساسی در برخی خاک‌های ایران است که موجب کاهش حلالیت و کاهش جذب عناصر غذایی ضروری از جمله عنصر آهن برای گیاه می‌شود. کمبود آهن در گیاه موجب کاهش فتوسنتز و کاهش تولید می‌شود. این آزمایش به صورت فاکتوریل، در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی و در ۳ تکرار انجام شد. فاکتور اول شامل کود نانو اکسید آهن در شش سطح ۰، ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ گرم در لیتر و اکسید آهن معمولی به میزان ۲ گرم در لیتر و فاکتور دوم شامل سه مرحله محلول پاشی (زمان رشد رویشی، شروع غده‌بندی و پرشدن غده) می‌باشد. نتایج نشان داد که کاربرد نانو اکسید آهن به میزان ۲ گرم در لیتر نسبت به تیمار شاهد بدون آهن مقدار لیزین غده را به میزان ۵۵ درصد، مقدار متیونین غده را ۴۵ درصد، مقدار کلسیم غده را ۱۸ درصد و عملکرد غده را ۷ درصد افزایش داد، در حالی که مقدار فسفر غده با کاربرد ۲ گرم در لیتر نانو اکسید آهن به میزان ۳۴ درصد کاهش یافت. محلول پاشی نانو اکسید آهن در زمان پر شدن غده و شروع غده‌بندی نیز نسبت به زمان رشد رویشی مقادیر متیونین، پتاسیم و عملکرد غده را به طور معنی‌دار افزایش دادند و بالاترین درصد متیونین غده با ۰/۳۴ درصد، بیشترین مقدار پتاسیم غده با ۲/۲ صدم درصد و بیشترین عملکرد غده با ۴۰ تن در هکتار در اثر محلول پاشی در زمان پرشدن غده حاصل گردید. درصد پروتئین، نشاسته و آهن غده با افزایش غلظت محلول پاشی نانو اکسید آهن تا غلظت‌های ۱/۵ و ۲ گرم در لیتر، افزایش یافت و در تمام سطوح نانو اکسید آهن، محلول پاشی کود نیز در زمان پرشدن غده مقدار پروتئین، نشاسته و آهن غده را افزایش داد. با توجه به نتایج چون در اکثر صفات مورد مطالعه بین غلظت‌های ۱، ۱/۵ و ۲ گرم در لیتر نانو اکسید آهن تفاوت معنی‌دار مشاهده نمی‌شود، بنابراین محلول پاشی نانو اکسید آهن با غلظت ۱ گرم در لیتر در مرحله پرشدن غده که به لحاظ اقتصادی نیز به صرفه‌تر است توصیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: اسید آمینه، پروتئین غده، عملکرد و نشاسته.

مقدمه

سیب‌زمینی گیاهی یک‌ساله با نام علمی *Solanum tuberosum* L. از تیره *Solanaceae* مهم‌ترین گیاه از گروه سبزیجات است که چهارمین رتبه را پس از گندم، ذرت و برنج از نظر اهمیت غذایی برای انسان دارد و در میان گیاهان غده‌ای و ریشه‌ای نیز رتبه اول را از این نظر داراست. سیب‌زمینی منبع مهم نشاسته (کربوهیدرات) و همچنین مقادری مواد معدنی مانند پتاسیم و کلسیم است (Mitiku et al., 2019). برخلاف فراوانی آهن در خاک، این عنصر به دلیل محدودیت جذب توسط گیاه یکی از عوامل محدود کننده رشد شناخته می‌شود. گزارش شده است که محتوی آهن در گیاه در بیوسنتز کلروفیل و توسعه کلروپلاست و دیگر ساختارهای فتوسنتزی دخالت دارد (Jeong and Guerinot, 2009). صحت این نظریه با این واقعیت محکم‌تر می‌شود که آهن یک جزء ضروری در پروتئین و آنزیم‌های دخیل در بسیاری از فرآیندهای فیزیولوژیکی (فتوسنتز، تنفس، انتقال الکترون و ...) می‌باشد و همچنین عملکرد گیاه را تحت تاثیر قرار می‌دهد (Graziano and Lamattina, 2007). حدود بحرانی آهن در خاک بین ۲/۵ تا ۴/۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم خاک بوده و موجودی آن در گیاه به جذب، انتقال و بازیافت آن بستگی دارد (Chen et al., 2015). از مهم‌ترین استراتژی‌های موجود در منابع برای جذب آهن در گیاهان، می‌توان به اسیدی شدن ریزوسفر، احیای Fe^{3+} به Fe^{2+} و انتقال آهن احیا شده به گیاه اشاره کرد. کم‌ترین حلالیت ترکیب‌های آهن در خاک با اسیدیته ۷/۴ تا ۸/۵ پدید می‌آید. گزارش شده است که کاربرد نانو اکسید آهن به صورت محلول پاشی باعث افزایش معنی‌دار عملکرد و درصد پروتئین دانه آفتابگردان شده است (Alturkci and Helal, 2004). ذرات کودی می‌توانند با غشاهایی در مقیاس نانو پوشیده شوند که رهاسازی آهسته و مداوم عناصر غذایی را تسهیل می‌کنند. پوشاندن و سیمانی کردن با ذرات نانو و کوچک‌تر از نانو، باعث ایجاد قابلیت تنظیم رهاسازی عناصر غذایی از کپسول کودی می‌شود (Liu et al., 2006). در آزمایشی مشاهده شد که بیشترین عملکرد سیب‌زمینی و بالاترین درصد مواد معدنی با کاربرد ترکیبی از محلول‌های $Feso_4$ و $Mnso_4$ ۲ درصد در سیب‌زمینی قبل از کاشت حاصل شد (Ahmed et al., 2000). در آزمایش دیگری با کاربرد نانو اکسید آهن در مقایسه با اکسید آهن معمولی در گندم مقدار جذب و غلظت آهن افزایش معنی‌دار داشت (فتحی امیرخیز و همکاران، ۱۳۹۰). محققان طی آزمایشی بر روی کلزا مشاهده کردند که استفاده از تیمار آهن و روی، به صورت محلول پاشی و یا تیمار خاکی موجب افزایش وزن هزار دانه، افزایش نسبت وزن دانه به وزن خورجین، عملکرد دانه، عملکرد روغن، مقدار روغن و مقدار پروتئین دانه گردید (Bybordy and Mamedov, 2010). طی بررسی که روی کارآیی نانو اکسید و اکسید آهن معمولی روی غلظت آهن در گیاه گندم انجام شد، مشخص شد که کاربرد نانو اکسید آهن نسبت به اکسید آهن معمولی در افزایش غلظت آهن در گیاه به طور معنی‌دار اثر برتری داشت که احتمالاً به علت ویژگی‌های ذرات نانو بوده است (Mazaherinia et al., 2010). طی

آزمایشاتی مشاهده شد که افزایش مصرف کود آهن باعث کاهش مقدار جذب منگنز گیاه و افزایش جذب روی و مس در گیاه گندم گردید. علاوه بر این مقدار جذب گیاهی هر سه عنصر با مصرف اکسید آهن در اندازه نانو نسبت به اکسید آهن معمولی کمتر بود. هم‌چنین مقدار جذب و غلظت آهن در گندم با کاربرد نانو اکسید آهن در مقایسه با اکسید آهن معمولی افزایش معنی‌دار داشت. متناسب با افزایش هر دو نوع اکسیدهای آهن، مقدار جذب و غلظت آهن گیاه نیز افزایش داشت (فتحی امیرخیز و همکاران، ۱۳۹۰؛ Mazaherinia et al., 2011). محلول‌پاشی کودهای نانو اکسید و کلات آهن در سورگوم علوفه‌ای نیز اثر معنی‌دار بر ارتفاع بوته، طول خوشه، تعداد برگ و درصد پروتئین داشت (Matlabi et al., 2010). با توجه به کاربرد بیش از اندازه کودهای شیمیایی و قلیایی شدن سطح وسیعی از خاک‌زراعی و مشکل جذب عناصر ریزمغذی نظیر آهن، هدف از این آزمایش بررسی امکان افزایش کیفیت و کمیت تغذیه‌ای غده سیب‌زمینی به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین مواد غذایی انسان‌ها با کاربرد حداقل مقدار کود نانو اکسید آهن در بهترین زمان طی دوره رشد گیاه می‌باشد.

مواد و روش‌ها

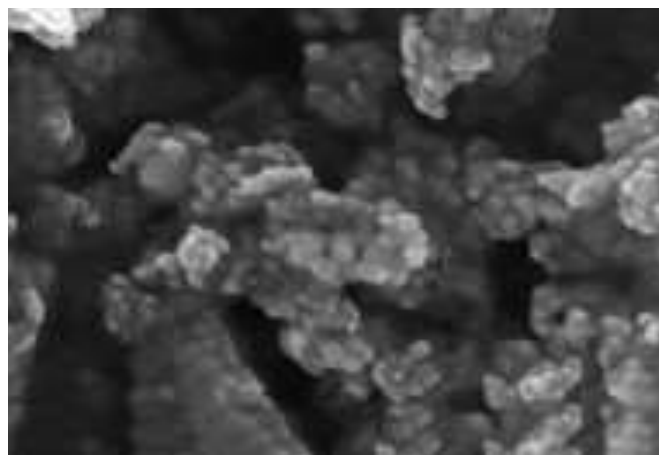
این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه محقق اردبیلی در سال زراعی ۱۳۹۶ به‌صورت فاکتوریل، در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار انجام شد. در این آزمایش از سیب‌زمینی رقم آگریا استفاده گردید که غده‌های بذری آن از مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی اردبیل تهیه شد. فاکتور اول شامل کود نانو اکسید آهن در سطوح ۰، ۰/۵، ۱، ۱/۵ و ۲ گرم در لیتر و اکسید آهن معمولی در سطح ۲ گرم در لیتر و فاکتور دوم شامل مراحل محلول‌پاشی (زمان رشد رویشی، شروع غده‌بندی و پرشدن غده) می‌باشد. در هر کرت ۵ ردیف کشت گردید که طول هر ردیف ۴ متر بود. فاصله بین ردیف‌ها ۷۵ سانتی‌متر و فاصله بوته‌ها روی ردیف ۲۵ سانتی‌متر لحاظ شد. وجین علف‌های هرز در دو مرحله به‌صورت دستی و آبیاری مزرعه بر اساس نیاز گیاه طی پنج مرحله در طول دوره رشد به‌صورت نشتی انجام گردید. در مرحله برداشت، نمونه‌برداری از کرت‌ها پس از حذف نیم متر حاشیه‌ها انجام گرفت. نانو اکسید آهن ساخت US-NANO کشور آمریکا می‌باشد (شکل ۱) که ویژگی‌های آن در جدول ۱ ارائه شده است. قبل از کشت ارزیابی آهن قابل جذب خاک با عصاره‌گیری خاک به‌روش DTPE انجام شد (Lindsay and Norvell, 1978) (جدول ۲).

جدول ۱: مشخصات نانوذرات اکسید آهن

فرمول نانو اکسید آهن	شکل ظاهری	رنگ	نقطه ذوب	اندازه	چگالی حجمی	درصد خلوص
Fe ₃ O ₄	جامد کروی	قهوه‌ای تیره	۱۵۳۸ درجه سانتی‌گراد	۱۰-۳۰ نانومتر	۰/۸۵ گرم بر متر مکعب	۹۹ درصد

جدول ۲: برخی ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی نمونه خاک مزرعه مورد بررسی

مقدار	پارامترهای فیزیکی و شیمیایی
۰/۳۴۱	هدایت الکتریکی (دسی زمینس بر متر)
۸/۷۳	اسیدیته خاک
۱۸۱	پتاسیم (میلی‌گرم بر کیلوگرم)
۱۲/۵	فسفر (میلی‌گرم بر کیلوگرم)
۲/۲	آهن قابل جذب خاک (میلی‌گرم بر کیلوگرم)
۲۹	رس (درصد)
۴۳	سیلت (درصد)
۲۸	شن (درصد)
لومی	نوع بافت خاک
۰/۸۷	درصد کربن آلی

شکل ۱: شکل ظاهری نانو اکسید آهن

اندازه‌گیری کلسیم و پتاسیم جذب شده با دستگاه فلیم‌فتومتر انجام شد (William, 2000). مقدار فسفر و آهن جذب شده نیز با دستگاه اسپکتوفتومتر اندازه‌گیری گردید (Jones, 2001). درصد اسیدآمین‌های لیزین و متیونین غده با دستگاه اسپکتوفتومتر به ترتیب در طول موج‌های ۵۷۰ و ۵۱۰ نانومتر و درصد نشاسته غده پس از جداسازی به صورت درصد وزنی اندازه‌گیری شد (یقبانی و محمدزاده، ۱۳۸۴). درصد پروتئین غده‌ها نیز با دستگاه اسپکتوفتومتر در طول موج ۵۹۵ نانومتر اندازه‌گیری گردید (Bradford, 1976). برای تعیین عملکرد در هکتار، با در نظر گرفتن نیم متر حاشیه در هر کرت، از سه ردیف وسط برداشت غده‌ها انجام شد و غده‌ها توزین گردیدند. در نهایت نتایج به هکتار تعمیم داده شدند. برای اندازه‌گیری درصد ماده خشک نیز نمونه‌های تصادفی از غده‌ها انتخاب و به صورت خلال خرد شدند. ۲۰۰ گرم از

خلالها توزین و به مدت ۳ روز در آون با دمای ۶۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت و پس از این مدت وزن نمونه‌های خشک اندازه‌گیری شد. درصد ماده خشک غده‌ها از رابطه ۱ به‌دست آمد (AOAC, 2005):

$$\text{رابطه ۱:} \quad \text{درصد ماده خشک غده} = \left(\frac{\text{وزن نمونه خشک}}{200} \right) \times 100$$

برای رسم نمودارها از نرم‌افزار اکسل و جهت تجزیه داده‌ها از نرم‌افزار SAS نسخه ۹/۱ استفاده گردید و مقایسه میانگین با استفاده از آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

درصد لیزین پروتئین غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که برهم‌کنش غلظت‌های مختلف کود نانوآکسید آهن و مراحل محلول‌پاشی آن و همچنین اثر اصلی مراحل محلول‌پاشی بر میزان اسیدآمینه لیزین غده سیب‌زمینی معنی‌دار نبود، درحالی‌که اثر اصلی غلظت‌های مختلف نانوآکسید آهن بر مقدار این اسیدآمینه در غده سیب‌زمینی در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار گردید (جدول ۳). مقایسه میانگین اثر غلظت نانوآکسید آهن بر میزان لیزین غده سیب‌زمینی نشان داد که حداکثر میزان لیزین غده (۲/۶ درصد) در تیمار غلظت ۲ گرم در لیتر نانوآکسید آهن مشاهده شد که با سایر غلظت‌های نانوآکسید آهن و اکسید آهن معمولی در گروه مشترک بوده و تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن کم‌ترین میزان لیزین غده (۱/۱۶ درصد) را به خود اختصاص داد (جدول ۴). برخی پژوهشگران افزایش میزان اسید آمینه لیزین را تحت تاثیر افزایش سطوح کود نیتروژن و عناصر ریزمغذی از جمله آهن مشاهده کردند (عقیقی شاهرودی کندی و همکاران، ۱۳۹۰). همچنین افزایش قابل توجه درصد اسید آمینه لیزین سیب‌زمینی در اثر کاربرد نانوکودهای زیستی حاوی آهن، مشاهده گردید (حمزه‌پور و همکاران، ۱۳۹۴). این افزایش در میزان اسیدآمینه لیزین می‌تواند به‌دنبال تامین عناصر ریزمغذی به میزان کافی و در نتیجه افزایش کارایی استفاده از عناصر پرمصرف، نسبت داده شود (Monsef Afshar *et al.*, 2012).

درصد متیونین پروتئین غده

برهم‌کنش غلظت‌های مختلف کود نانوآکسید آهن و مراحل مختلف محلول‌پاشی بر میزان متیونین غده سیب‌زمینی غیر معنی‌دار بود، درحالی‌که اثر اصلی هر دو عامل بر این صفت در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار گردید (جدول ۳). مقایسه میانگین اثر غلظت نانوآکسید آهن بر میزان متیونین غده سیب‌زمینی نشان داد که حداکثر میزان متیونین غده (۰/۳۷ درصد) در تیمار غلظت ۲ گرم در لیتر نانوآکسید آهن مشاهده شد که با غلظت‌های ۱/۵ و ۱ گرم در لیتر آن در

گروه مشترک قرار داشت (جدول ۴). کم‌ترین درصد متیونین غده (۰/۲ درصد) در تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن حاصل شد. مقایسه میانگین اثر مراحل محلول پاشی بر روی این صفت نشان داد که بیش‌ترین میزان متیونین غده (۰/۳۴۶ درصد) با محلول پاشی در زمان پر شدن غده به‌دست آمد که با تیمار محلول پاشی در زمان شروع غده‌بندی در گروه برتر و مشترک بوده و تیمار محلول پاشی در زمان گل‌دهی کم‌ترین درصد متیونین غده (۰/۲۴ درصد) را به خود اختصاص داد (جدول ۵). با کاربرد عناصر ریزمغذی مثل آهن، کارآیی گیاهان در استفاده از منابع نیتروژن افزایش یافته و منجر به افزایش ساخت اسید آمینه‌هایی از جمله لیزین، متیونین و تربیتوفان می‌گردد (Monsef Afshar et al., 2012). گزارش شده است که کاربرد کود نیتروژن و عناصر ریزمغذی منجر به افزایش معنی‌دار اسید آمینه متیونین در سیب‌زمینی گردید (عقیقی شاهرودی کندی و همکاران، ۱۳۹۰). کاربرد نانوکود زیستی حاوی آهن همچنین موجب افزایش درصد اسید آمینه متیونین در سیب‌زمینی شد (حمزه‌پور و همکاران، ۱۳۹۴).

جدول ۳: تجزیه واریانس اثر غلظت‌های مختلف نانو اکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی بر درصد پروتئین، اسید آمینه‌های لیزین و متیونین و همچنین نشاسته غده سیب‌زمینی

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات		
		درصد لیزین	متیونین غده	درصد پروتئین
تکرار	۲	۱/۵۱	۰/۰۶۱	۰/۰۳۹
غلظت آهن	۵	۲/۲۵۹*	۰/۰۳۷**	۲/۷۰۴**
مراحل محلول پاشی	۲	۰/۷۲۶ ^{NS}	۰/۰۵۳**	۴/۰۶۶**
غلظت آهن × مراحل محلول پاشی	۱۰	۰/۰۸۶ ^{NS}	۰/۰۰۵۸ ^{NS}	۰/۷۱۴**
خطای آزمایشی	۳۴	۰/۸۴۶	۰/۰۰۶۲	۰/۰۲۵
ضریب تغییرات	-	۱۵/۶۱	۱۶/۴۲	۳/۶۰۳

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می‌باشد.

جدول ۴: مقایسات میانگین اثر اصلی غلظت نانو اکسید آهن بر برخی صفات کیفی و عملکرد سیب‌زمینی

تیمار	درصد لیزین	درصد متیونین پروتئین	مقدار فسفر غده	مقدار کلسیم غده	عملکرد غده (تن)
	پروتئین غده	غده	(صدم درصد)	(صدم درصد)	در هکتار)
اکسید آهن معمولی ۲ گرم در لیتر	۲ ^{ab}	۰/۲۶ ^{bc}	۴۵ ^{bc}	۰/۱ ^b	۳۸/۴ ^b
نانو اکسید آهن ۰ گرم در لیتر	۱/۱۶ ^b	۰/۲ ^c	۶۳ ^a	۰/۰۹ ^c	۳۷ ^c
نانو اکسید آهن ۰/۵ گرم در لیتر	۱/۸ ^{ab}	۰/۲۷ ^b	۶۰ ^{ab}	۰/۱۱ ^a	۳۸ ^{bc}
نانو اکسید آهن ۱ گرم در لیتر	۲/۱۶ ^a	۰/۳۱ ^{ab}	۴۹/۴ ^{abc}	۰/۱۱ ^a	۳۸/۹ ^{ab}
نانو اکسید آهن ۱/۵ گرم در لیتر	۲/۳ ^a	۰/۳۵ ^a	۴۸/۳ ^{abc}	۰/۱۱ ^a	۳۹/۸ ^a
نانو اکسید آهن ۲ گرم در لیتر	۲/۶ ^a	۰/۳۷ ^a	۴۱/۶ ^c	۰/۱۱ ^a	۴۰/۱ ^a

حروف متفاوت در هر ستون نشان دهنده تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال $P \leq 0.05$ می‌باشد.

جدول ۵: مقایسات میانگین اثر اصلی مراحل محلول پاشی بر برخی صفات کیفی و عملکرد سیب زمینی

تیمار	درصد متیونین پروتئین غده	مقدار پتاسیم غده (صدم درصد)	عملکرد غده (تن در هکتار)
محلول پاشی در زمان رشد رویشی	۰/۲۳ ^b	۱/۵ ^b	۳۸ ^c
محلول پاشی در زمان شروع غده بندی	۰/۳ ^a	۲ ^a	۳۹/۱ ^b
محلول پاشی در زمان پر شدن غده	۰/۳۴ ^a	۲/۲ ^a	۴۰ ^a

حروف متفاوت در هر ستون نشان دهنده تفاوت معنی دار در سطح احتمال $P \leq 0.05$ می باشد.

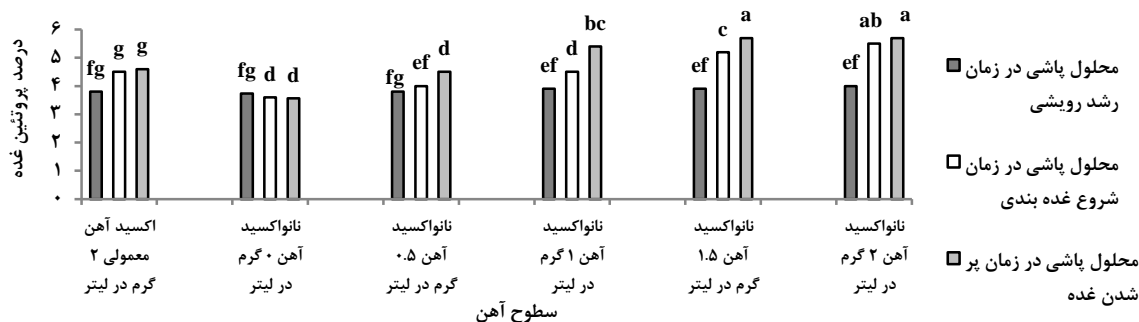
درصد پروتئین غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها حاکی از معنی دار شدن اثر غلظت های مختلف کود نانو اکسید آهن، مراحل مختلف محلول پاشی و برهم کنش این دو عامل بر درصد پروتئین غده سیب زمینی در سطح احتمال ۱ درصد می باشد (جدول ۳). مقایسه میانگین برهم کنش غلظت نانو اکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی بر درصد پروتئین غده سیب زمینی نشان می دهد که ترکیبات تیماری غلظت های ۱/۵ و ۲ گرم در لیتر نانو اکسید آهن با محلول پاشی در زمان پر شدن غده بیشترین درصد پروتئین غده (۵/۷ درصد) را به طور مشترک به خود اختصاص دادند که با ترکیب تیماری غلظت ۲ گرم در لیتر نانو اکسید آهن با محلول پاشی در زمان شروع غده بندی در گروه مشترک بوده و کمترین درصد پروتئین غده (۳/۶ درصد) نیز در تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن حاصل گردید (شکل ۲). از آنجایی که نیتروژن یکی از عناصر مهم و ضروری شرکت کننده در ساختار پروتئین ها می باشد و کاربرد نانو اکسید آهن از طریق حفظ سبزیگی برگ موجب افزایش طول دوره فتوسنتزی می شود که این امر منجر به آسیمیله شدن بهتر نیتروژن و افزایش کمی و کیفی پروتئین گردیده است. گیاهان دارای مقادیر بالاتر عناصر ریزمغذی کار آیی بالاتری در استفاده از نیتروژن خاک دارند، بنابراین سنتز پروتئین در آن ها افزایش می یابد. از سوی دیگر عناصر ریزمغذی مثل آهن و روی در ساختمان پروتئین ها و هم چنین متابولیسم نیتروژن شرکت دارند، بنابراین ممکن است موجب افزایش مقدار پروتئین گردند (Monsef Afshar et al., 2012). محققان افزایش درصد پروتئین دانه کنجد در اثر تیمار نانوکلات آهن را گزارش کردند (ایوبی زاده و همکاران، ۱۳۹۷). هم چنین گزارش شده است که محلول پاشی برگی نانوذرات آهن بر درصد پروتئین دانه لوبیا چشم بلبلی و سویا معنی دار بود (بیگی و همکاران، ۱۳۸۹؛ Monsef Afshar et al., 2012).

میزان نشاسته غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده ها نشان داد که برهم کنش غلظت های مختلف کود نانو اکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی در سطح احتمال ۵ درصد بر میزان نشاسته غده سیب زمینی معنی دار شدند (جدول ۳). نتایج حاصل از مقایسه میانگین برهم کنش غلظت نانو اکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی بر میزان نشاسته غده نشان داد که

بیشترین نشاسته غده (۱۹ درصد) در ترکیب تیماری غلظت ۲ گرم در لیتر نانوآکسید آهن با محلول پاشی در مرحله پر- شدن غده حاصل شد که با محلول پاشی غلظت‌های ۱/۵ و ۱ گرم در لیتر نانوآکسید آهن در همین مرحله، در گروه برتر و مشترک قرار داشت و نیز کم‌ترین درصد نشاسته غده (۱۳ درصد) به تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن مربوط می‌شود (شکل ۳). گزارش شده است که استفاده از عناصر ریزمغذی منجر به افزایش معنی‌دار نشاسته سیب‌زمینی گردید (عقیقی شاهرودی کندی و همکاران، ۱۳۹۰). افزایش مقدار کربوهیدرات‌هایی نظیر نشاسته در اثر کاربرد نانوآکسید آهن می‌تواند به‌علت افزایش میزان کلروفیل و در نتیجه افزایش فتوسنتز در گیاه باشد (عباسی و همکاران، ۱۳۹۸).

شکل ۲: درصد پروتئین غده سیب‌زمینی در برهم‌کنش غلظت‌های مختلف و مراحل محلول پاشی کود نانوآکسید آهن

شکل ۳: درصد نشاسته غده سیب‌زمینی در برهم‌کنش غلظت‌های مختلف و مراحل محلول پاشی کود نانوآکسید آهن

آهن غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که برهم‌کنش غلظت‌های مختلف کود نانوآکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی بر میزان آهن جذب شده غده سیب‌زمینی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار گردید (جدول ۶). مقایسه

میانگین برهم‌کنش غلظت نانوآکسید آهن و مراحل مختلف محلول‌پاشی بر میزان آهن جذب شده غده سیب‌زمینی نشان داد که ترکیب تیماری غلظت ۲ گرم در لیتر نانوآکسید آهن با محلول‌پاشی در زمان پرشدن غده بیشترین غلظت آهن جذب شده غده (۷۵ میکروگرم بر گرم) را به خود اختصاص داد که با سایر غلظت‌های نانوآکسید آهن با محلول‌پاشی در زمان پرشدن غده در گروه مشترک قرار داشت و تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن کم‌ترین میزان آهن جذب شده غده (۴۲ میکروگرم بر گرم) را نشان داد (شکل ۴). بر اساس این نتایج مشاهده می‌شود که ذرات نانوآکسید آهن به‌دلیل ریز بودن تحرک بهتری نسبت به آهن معمولی داشته است. گروهی از پژوهشگران افزایش غلظت آهن دانه گندم را در اثر محلول‌پاشی و کاربرد خاکی آهن گزارش نمودند (بوربوری و طهرانی، ۱۳۹۰). هم‌چنین در بررسی اثر زمان محلول‌پاشی نانوکود آلی کلات آهن بر ویژگی‌های کمی و کیفی گندم دیم گزارش شده است که تیمار دو بار محلول‌پاشی باعث افزایش ۵۰ و ۲۰ درصدی مقدار کلسیم و آهن نسبت به شاهد گردید. تیمار یک بار محلول‌پاشی سبب کاهش ۳۰ درصدی روی شد (کشاورز و همکاران، ۱۳۹۰). بر اساس گزارشات، کاربرد نانوکودهای کلات آهن در گیاهان اسفناج اثرهای مثبتی بر تجمع آهن داشت (Vattani *et al.*, 2012). نتایج آزمایش دیگری نشان داد که بیشترین غلظت آهن در گل سوسن به میزان ۷۳۰ ppm در محلول‌پاشی برگی Feso_4 به‌دست آمد و پس از آن محلول‌پاشی نانوکود آهن با ۴۷۵/۵ ppm رتبه بعدی را در غلظت آهن به خود اختصاص داد (Mohamadipoor *et al.*, 2013). بر اساس گزارشات، محلول‌پاشی گیاه گندم با کود آهن نیز موجب افزایش معنی‌دار مقدار آهن دانه گندم گردید (Zeidan *et al.*, 2010).

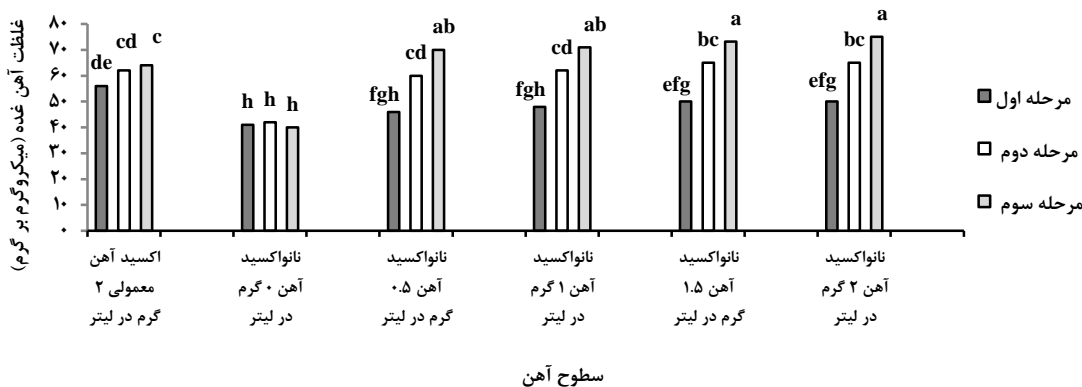
فسفر غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف کود نانوآکسید آهن بر میزان فسفر جذب شده غده در سطح احتمال ۵ درصد معنی‌دار به‌دست آمد (جدول ۶). اثر مراحل محلول‌پاشی و برهم‌کنش این عوامل بر روی این صفت معنی‌دار نبود. مقایسه میانگین اثر غلظت نانوآکسید آهن بر میزان فسفر جذب شده غده نشان می‌دهد که حداکثر میزان فسفر جذب شده غده (۶۳ صدم درصد) در تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن به‌دست آمد که با غلظت‌های ۰/۵، ۱ و ۱/۵ گرم در لیتر نانوآکسید آهن در گروه مشترک قرار داشت (جدول ۴). کم‌ترین غلظت فسفر جذب شده غده (۴۱ صدم درصد) نیز در غلظت ۲ گرم در لیتر نانوآکسید آهن مشاهده گردید. با توجه به خاصیت آنتاگونیستی آهن و فسفر، کاربرد آهن منجر به کاهش فسفر غده گردیده است. در آزمایش دیگری نیز محققان کاهش مقدار آهن گیاه را در اثر کاربرد فسفر گزارش دادند (غلامی و همکاران، ۱۳۸۹). درحالی‌که محققان دیگری گزارش کردند که اثر محلول‌پاشی برگی نانوذرات آهن بر میزان فسفر برگ لوبیا چشم‌بلبلی غیر معنی‌دار بود (Monsef Afshar *et al.*, 2012).

جدول ۶: تجزیه واریانس اثر غلظت‌های مختلف نانو اکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی بر عملکرد و غلظت عناصر غده سیب‌زمینی

منابع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربعات			
		آهن غده	فسفر غده	پتاسیم غده	کلسیم غده
تکرار	۲	۴۲/۶۶	۳۱۲/۹۶	۱/۲۸۳	۱/۲۱۹
غلظت آهن	۵	۵۲۵/۱۸ ^{**}	۶۵۷/۴ [*]	۰/۷۰۳ ^{ns}	۹۲/۸۹ ^{**}
مراحل محلول پاشی	۲	۱۲۳۹/۰۵ ^{**}	۴۵۷/۴ ^{ns}	۲/۴۹۵ [*]	۰/۷۳ ^{ns}
غلظت آهن × مراحل محلول پاشی	۱۰	۸۲/۹۴ ^{**}	۷۴/۰۷ ^{ns}	۰/۲۸۷ ^{ns}	۰/۵۹ ^{ns}
خطای آزمایشی	۳۴	۱۹/۳۷	۲۴۶/۷۸	۰/۵۵۶	۱۱/۰۶۱
ضریب تغییرات	-	۷/۶۹	۳۰/۶۲	۱۸/۹۰۵	۷/۴۶۹

ns، * و ** به ترتیب غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد می‌باشد.

شکل ۴: غلظت آهن غده سیب‌زمینی در برهمنش غلظت‌های مختلف و مراحل محلول پاشی کود نانو اکسید آهن

پتاسیم غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر مراحل محلول پاشی کود نانو اکسید آهن بر غلظت پتاسیم جذب شده غده سیب‌زمینی در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار گردید (جدول ۶). اثر غلظت نانو اکسید آهن و برهمنش این دو عامل بر صفت مذکور غیر معنی‌دار بود. مقایسه میانگین اثر مراحل محلول پاشی نانو اکسید آهن بر غلظت پتاسیم جذب شده غده سیب‌زمینی نشان داد که حداکثر غلظت پتاسیم جذب شده (۲/۲ صدم درصد) با محلول پاشی در زمان پرشدن غده حاصل شد که با تیمار محلول پاشی در زمان شروع غده‌بندی در گروه برتر و مشترک قرار داشت (جدول ۵). تیمار محلول-پاشی در زمان گل‌دهی با ۱/۵ صدم درصد کم‌ترین غلظت پتاسیم جذب شده غده را به خود اختصاص داد. پژوهشگران در آزمایش مشابهی گزارش کردند که اثر محلول پاشی برگ‌های نانو ذرات آهن بر میزان پتاسیم برگ لوبیا چشم بلبلی معنی‌دار

بوده است (Monsef Afshar *et al.*, 2012). هم‌چنین گزارش شده است که کاربرد نانوکودهای کلات آهن در گیاهان اسفناج اثرهای مثبتی بر تجمع پتاسیم داشتند (Vattani *et al.*, 2012). مطالعات دیگری نشان داد که محلول پاشی برگی $FesO_4$ با افزایش مقدار کلروفیل برگ و به‌دنبال آن افزایش انرژی در گیاه موجب افزایش غلظت پتاسیم در گل سوسن گردید (Mohamadipoor *et al.*, 2013).

کلسیم غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت کود نانوآکسید آهن بر غلظت کلسیم جذب شده غده سیب-زمینی در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار گردید. اثر مراحل محلول پاشی نانوآکسید آهن و برهم‌کنش این دو عامل بر صفت مذکور غیرمعنی‌دار بود (جدول ۶). مقایسه میانگین اثر غلظت نانوکود آهن بر غلظت کلسیم جذب شده غده سیب‌زمینی نشان می‌دهد که حداکثر غلظت کلسیم جذب شده غده (۱۱/۰ درصد) به‌طور مشترک در هر چهار غلظت تیمار با نانوکود آهن حاصل شد که با تیمارهای شاهد اختلاف معنی‌دار داشتند (جدول ۴). کم‌ترین غلظت کلسیم جذب شده غده (۹/۰ درصد) در تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن مشاهده گردید. کمبود آهن با کاهش موجودی انرژی و کاهش جذب فعال آنیون‌ها در سلول‌های ریشه موجب کاهش جذب کاتیون‌هایی مثل پتاسیم و کلسیم می‌شود (Mahmoudi *et al.*, 2005).

درصد ماده خشک غده

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف کود نانوآکسید آهن، مراحل مختلف محلول پاشی و برهم‌کنش این دو عامل بر درصد ماده خشک غده سیب‌زمینی غیرمعنی‌دار به‌دست آمد (جدول ۶). به‌نظر می‌رسد با توجه به افزایش معنی‌دار عملکرد غده سیب‌زمینی تحت تاثیر کاربرد نانوکود آهن و محلول پاشی در مرحله پرشدن غده، این افزایش از طریق بهبود صفات وابسته به عملکرد نظیر تعداد غده در بوته جبران شده و تاثیری بر درصد ماده خشک غده نداشت که نتایج حاصل توسط پژوهشگران دیگری نیز تایید شده است (Mitiku *et al.*, 2019).

عملکرد غده سیب‌زمینی در هکتار

نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف کود نانوآکسید آهن و مراحل مختلف محلول پاشی بر عملکرد غده سیب‌زمینی در هکتار در سطح احتمال ۱ درصد معنی‌دار گردید (جدول ۳). برهم‌کنش این دو عامل بر صفت مذکور غیرمعنی‌دار بود. مقایسه میانگین اثر غلظت نانوکود آهن بر عملکرد در هکتار نشان داد که حداکثر عملکرد غده در هکتار به میزان ۴۰/۱ تن در غلظت ۲ گرم در لیتر نانوآکسید آهن حاصل شد (که معادل برداشت ۳/۰۰۷ کیلوگرم آهن در هکتار بود) که با غلظت‌های ۱/۵ و ۱ گرم در لیتر نانوآکسید آهن در گروه برتر و مشترک قرار داشت (جدول ۴).

حداقل عملکرد غده در هکتار (۳۷ تن در هکتار) در تیمار شاهد بدون مصرف کود آهن مشاهده گردید. مقایسه میانگین اثر مراحل محلول پاشی بر عملکرد غده در هکتار نشان داد که بیشترین عملکرد در هکتار به میزان ۴۰ تن در هکتار با محلول- پاشی نانو اکسید آهن در زمان پر شدن غده حاصل شد که با سایر تیمارها اختلاف معنی‌دار داشته و کمترین عملکرد غده (۳۸ تن در هکتار) با محلول پاشی در زمان گل‌دهی حاصل شد (جدول ۵). به دلیل اینکه خاک محل آزمایش اسیدیته بالایی داشت و در این شرایط کمبود عناصر ضروری گیاه مانند آهن وجود دارد، از نتایج به دست آمده می‌توان چنین استنباط نمود که گیاهان تیمار شده با نانو اکسید آهن با رفع این کمبود و بهبود سیستم فتوسنتزی و افزایش سبزی‌نگی برگ منجر به افزایش عملکرد شده است. پژوهشگران افزایش عملکرد دانه گندم را در اثر تیمار با نانو کود آهن گزارش نمودند (عباسی و همکاران، ۱۳۹۸). هم‌چنین در آزمایش دیگری افزایش عملکرد دانه گندم را در اثر تیمار با نانوکلات آهن به افزایش شاخص سطح برگ که نتیجه افزایش فتوسنتز جاری می‌باشد نسبت دادند و افزودند که فراهمی عناصر غذایی از طریق اثر بر فرآیندهای رشد گیاهی می‌تواند موجب افزایش عملکرد گردد (Baghai and Maleki Farahani, 2014).

نتیجه‌گیری

محلول پاشی بوته‌های سیب‌زمینی در مراحل رشدی تعیین شده در این آزمایش می‌تواند میزان آهن غده سیب‌زمینی را تا ۷۵ میکروگرم بر کیلوگرم غده افزایش داده و اثرهای سوء ناشی از کمبود آهن در خاک را برطرف سازد. هم‌چنین درصد اسیدهای آمینه لیزین و متیونین که جزء اسید آمینه‌های ضروری بدن می‌باشند، پروتئین غده و عناصر معدنی مهم نظیر پتاسیم و کلسیم را افزایش می‌دهد. علاوه بر این عملکرد غده سیب‌زمینی در اثر کاربرد ۲ گرم در لیتر نانو اکسید آهن نسبت به تیمار بدون کود به میزان ۸ درصد و با محلول پاشی در مرحله پر شدن غده نسبت به مرحله رشد رویشی به میزان ۵ درصد افزایش یافت. بنابراین طبق نتایج این تحقیق توصیه می‌شود در خاک‌های دارای مشکل جذب آهن، محلول پاشی آهن ترجیحاً به صورت نانو اکسید آهن به میزان ۱ گرم در لیتر، به دلیل عدم تفاوت معنی‌دار آن با سطح ۲ گرم در لیتر در بیشتر صفات مورد مطالعه، طی مراحل رشدی گیاه به‌ویژه در طول دوره پر شدن غده جهت دستیابی به کیفیت و عملکرد ایده‌آل سیب‌زمینی و صرفه‌جویی در هزینه‌ها انجام گیرد.

منابع

ایوبی، ن.، لایبی، ق.، امینی دهقی، م.، سینکی، ج.م. و رضوان، ش. ۱۳۹۷. اثر محلول پاشی نانوکلات آهن و اسید فولیک بر عملکرد دانه و برخی صفات فیزیولوژیک ارقام کنگد در شرایط تنش خشکی. فصلنامه علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۱۰ (۴۰): ۵۵-۷۴.

- بوربوری، م.ر. و طهرانی، م.م. ۱۳۹۰. بررسی اثرات کاربرد عناصر آهن و منگنز بر خصوصیات کمی و کیفی گندم پیشتاز. فصلنامه علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۳ (۹): ۶۳-۷۷.
- بیگی، ا.ح.، نصری، م.، اویسی، م. و طریق الاسلامی، م. ۱۳۸۹. بررسی اثر تنش خشکی و محلول پاشی کود آهن در مرحله گلدهی بر میزان عملکرددانه، پروتئین و روغن دانه در گیاه سویا، همایش ملی دستاوردهای نوین در تولید گیاهان با منشاء روغنی، بجنورد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد، ۶ صفحه.
- حمزه پور، غ.ر.، توبه، ا.، جمال پور، س. و آل ابراهیم، م.ت. ۱۳۹۴. بررسی افزایش کیفیت تغذیه ای غده سیب زمینی (اسید آمینه لیزین) با کاربرد نانو کود زیستی (بیوزر) در مقایسه با مصرف کودهای شیمیایی نیتروژن و فسفر. اولین همایش ملی تخصصی علوم کشاورزی و محیط زیست ایران، اردبیل، مرکز پژوهشی زمین کاو. ۵ صفحه.
- عباسی، ن.ا.، چراغی، ج. و حاجی نیا، س. ۱۳۹۸. تاثیر محلول پاشی عناصر ریزمغذی آهن و روی به صورت نانو و شیمیایی بر صفات فیزیولوژیکی و عملکرد دانه دو رقم گندم نان. فصلنامه علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۱۱ (۴۳): ۸۵-۱۰۴.
- عقیقی شاهوردی کندی، م.، توبه، ا.، قلیپوری، ع.، حسن پناه، د. و سفالیان، ا. ۱۳۹۰. بررسی میزان پروتئین ارقام سیب زمینی با تاکید بر اسید آمینه لایسین تحت تاثیر سطوح مختلف کودی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل.
- غلامی، ع.، جعفرنژادی، ع.ر.، صیاد، غ.ع. و دوامی، ا.م. ۱۳۸۹. توابع انتقالی و پهنه بندی عنصر آهن در بذر گندم و خاک برخی مزارع جنوبی استان خوزستان. فصلنامه علمی پژوهشی فیزیولوژی گیاهان زراعی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. ۲ (۳): ۵۶-۷۹.
- فتحی امیرخیز، ک.، امینی دهقی، م.، مدرس ثانوی، س.م.ع. و حشمتی، س. ۱۳۹۰. اثر کاربرد خاکی و برگی عنصر آهن (Fe) بر برخی خصوصیات بیوشیمیایی گلرنگ (*Carthamus tinctorius L.*)، تحت دو رژیم رطوبتی. نشریه علوم گیاهان زراعی، ۴۲ (۳): ۵۱۸-۵۰۹.
- کشاورز، ن.، بقایی، ن. و غفاری، م. ۱۳۹۰. بررسی اثر محلول پاشی نانو کود آلی کلاته آهن بر خصوصیات کمی و کیفی گندم دیم. همایش ملی دستاوردهای نوین در زراعت، شهر قدس، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس، ۶ صفحه.
- یقبانی، م. و محمدزاده، ج. ۱۳۸۴. بررسی خصوصیات فیزیکوشیمیایی نشاسته ارقام غالب سیب زمینی منطقه گلستان. فصلنامه علوم و صنایع غذایی ایران، ۲ (۴): ۷۹-۷۱.

Ahmed, H.U., Ali, M.S. and Dey, T.K. 2000. Tuber crop disease management. Poster presented in the International Conference on Integrated Plant Disease Management for Sustainable Agriculture. Indian Phytopathological Society, New Delhi, India. 3:1281 p.

Alturkci, A. and Helal, M. 2004. Mobilization to Pb, Zn, Cu and Cd in polluted soil. International Pakistan Journal of Biological Sciences. 7: 0972-0980.

AOAC. 2005. Official methods of analysis, 18 ed. Washington, DC, Association of Official Analytic Chemists.

Baghai, N. and Maleki Farahani, S. 2014. Comparison of Nano and micro Chelated iron fertilizers on quantitative yield and assimilates allocation of saffron (*Crocus sativus* L.). Journal of Saffron Research. 1 (2): 156-169.

Bradford, M.M. 1976. A rapid and sensitive for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. Analytical Biochemistry. 72: 248-254.

Bybordy, A. and Mamedov, G. 2010. Evaluation of application methods for efficiency of zinc and iron for canola (*brassica napus*). Notulae Scientia Biologicae. 2 (1): 94-103.

Chen, J., Wu, F. H., Shang, Y. T., Wang, W. H., Hu, W. J., Simon, M., Liu, X., Shangguan, Z. P. and Zheng, H. L. 2015. Hydrogen sulphide improves adaptation of Zea mays seedlings to iron deficiency. Journal of Experimental Botany. 66 (21): 5-22.

Graziano, M. and Lamattina, L. 2007. Nitric oxide accumulation is required for molecular and physiological responses to iron deficiency in tomato roots. The Plant Journal. 52 (5): 949-960.

Jeong, J. and Guerinot, M. L. 2009. Homing in on iron homeostasis in plants. Trends in Plant Science. 14 (5): 280-285.

Jones, J. B. 2001. Laboratory guide for conduction soil tests and plant analysis. CRC press LLC, U.S.

Lindsay, W. L. and Norvell, W. A. 1978. Development of a DTPA soil test for zinc, iron, manganese, and copper. Soil Science Society of American Journal. 42: 421-428.

Liu, X., Feng, Z., Zhang, S., Zhang, J., Xiao, Q. and Wang, Y. 2006. Preparation and testing of cementing nano-subnano composites of slower controlled release of fertilizers. Scientia Agricultura Sinica. 39: 1598-1604.

Mahmoudi, A., Labidi, S., Ksouri, N., Gharaslli, M. and Abdelly, R. 2005. Differential tolerance to iron deficiency of chickpea varieties and Fe resupply effects. Comptes Rendus Biologies. 330: 237-246.

Matlabi, M., Kazemian, R. and Sheikhy, S. 2010. Effect of iron nano oxide spraying on sorghum yield. Sarhad Journal of Agriculture. 11 (8): 123-129.

Mazaherinia, M., Astaraei, A. R., Fotovat, A. and Monshi, A. 2010.Effect of Nano iron oxide particles and on Fe, Mn, Zn, Cu concentrations in wheat plant. World Applied Science Journal. 7 (1): 156-162.

Mazaherinia, S., Astaraei, A. R., Monshi, A. and Fotovat, A. 2011. A comparison of uptake and concentration of iron (Fe) in wheat (*Triticum Aestivum* L.) plant using ordinary and nano iron oxides.Applied Field Crops Research. 24 (92): 103-111.

Mitiku, M., Tolasa, M. and Bekele, M. 2019. Effects of blended NPS fertilizer and composted cattle manure rates on potato (*Solanum tuberosum* L.) production: A review. International Journal of Agriculture and Agribusiness. 5 (2): 118-129.

Mohamadipoor, R., Sedaghatoor, S. and Mahboub Khomami, A. 2013. Effect of application of iron fertilizers in two methods 'foliar and soil application' on growth characteristics of Spathyphyllum illusion. European Journal of Experimental Biology. 3 (1): 232-240.

Monsef Afsar, R., Hadi, H. and Pirzad, A. 2012. Effect of spraying nano-iron on characteristics qualitative and quantitative of cowpea, under drought stress end of season. International Research Journal of Applied and Basic Sciences. 3 (8): 1709-1717.

Vattani, H., Keshavarz, N. and Baghaei, N. 2012. Effect of sprayed Soluble different levels of iron chelate Nano fertilizer on nutrient uptake efficiency in two varieties of spinach (Varamin88 and Virofly). International Research Journal of Applied and Basic Sciences. 3 (S): 2651-2656.

William, H. 2000. Official methods of analysis of AOAC international. 17th ed. USA: AOAC International: Pages 36-37.

Zeidan, M. S., Mohamed, M. F. and Hamouda, H. A. 2010.Effect of Foliar Fertilization of Fe, Mn and Zn on Wheat Yield and Quality in Low Sandy Soils Fertility. World Journal of Agricultural Sciences. 6 (6): 696-699.

Investigating the Possibility of Increasing the Quality of Potatoes (*Solanum tuberosum* L.) by Iron Nano Oxide Foliar Application

A. Barghi^{1*} and A. Gholipoori²

- 1) Ph.D. Student of Department of Agroecology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.
- 2) Associate Professor of Department of Agronomy and Plant Breeding, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

*Corresponding author: a_barghi@uma.ac.ir

Received date: 2019.08.17

Accepted date: 2019.11.20

Abstract

Alkalinity of the soil is one of the main problems in some soils of Iran, which reduces the solubility and reduces the absorption of essential nutrients, including the iron element for the plant. Iron deficiency in plants reduces photosynthesis and reduces production. The present experiment, as a factorial, was conducted in the form of a statistical design of complete randomized blocks and in 3 replications. The first factor including six levels of iron nano oxide fertilizer 0, 0.5, 1, 1.5 and 2 gram per liter and ordinary iron oxide in the amount of 2 gram per liter and the second factor including three stages of foliar application (vegetative growth period, beginning of tubing and tuber filling). The results showed that the application of iron nano oxide at the rate of 2 gram per liter compared to control treatment increased the amount of lysine in the tuber by 55 percent, the amount of methionine in the tuber by 45 percent, the amount of calcium in the tuber by 18 percent and the tuber yield by 7 percent. While the amount of phosphorus in the tuber was reduced by 34 percent with the application of 2 gram per liter of iron nano oxide. Foliar application of iron nano oxide significantly increased the amounts of methionine, potassium, and tuber yield at the time of tuber filling and beginning of tubing compared to the time of vegetative growth and the highest tuber methionine percentage with 0.34 percent, the most potassium content of tuber with 2.2 percent and the most tuber yield with 40 tons per hectare was acquired due to foliar application during tuber filling period. The percentage of protein, starch, and iron in the tuber increased with increasing the concentration of foliar application of iron nano oxide to concentrations of 1.5 and 2 gram per liter and in all levels of iron nano oxide, foliar application of fertilizer also increased the amounts of protein, starch and iron during the tuber filing. According to the results, since there was no significant difference among the iron nano oxide by concentrations of 1, 1.5 and 2 grams per liter in all studied traits, therefore, foliar application of iron nano oxide at a concentration of 1 gram per liter at the stage of tuber filling, which is more economical, is recommended.

Keywords: Amino acid, Tuber protein, Yield and Starch.